

CASA DE CULTURA
GIRONA

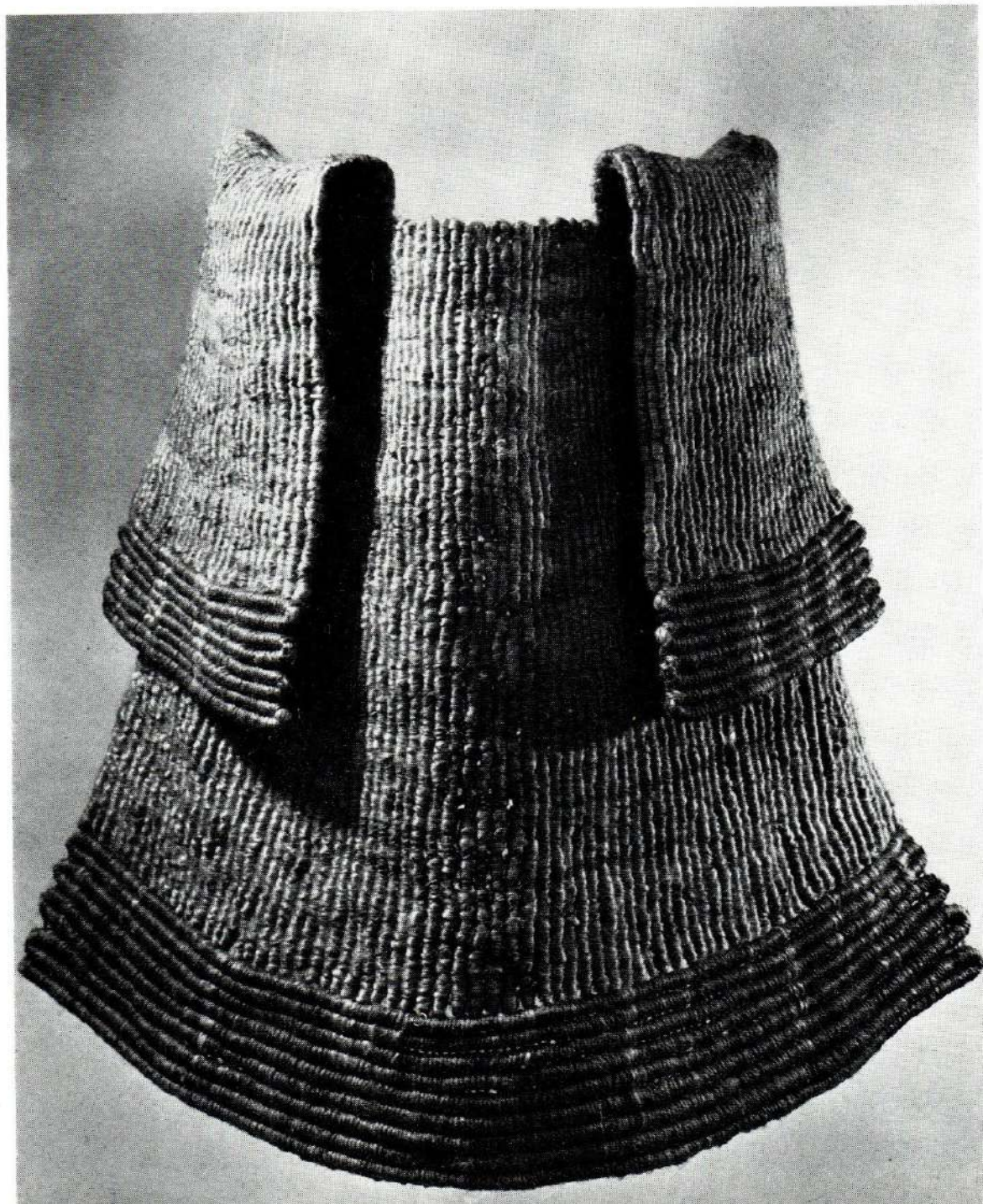
aurèlia

muñoz

La prospectiva tapissera d'Aurèlia Muñoz

Entre els membres més destacats que actuen de capdavanters en el moviment de recuperació de l'art de teixir, tan llunyà i tan antic, Aurèlia Muñoz s'ha dedicat des del primer moment, amb una vocació intensa, a repensar, transformar i investigar les possibilitats enormes que l'art de trenar fils, nuar cordes i delimitar espais permet d'aconseguir. Aurèlia tingué prou inventiva, imaginació i contactes amb l'exterior per a comprendre que teixir i tapís no són simples maneres de formar en el teler unes superfícies determinades, trenar uns fils o nuar algunes fibres. El tapís és una teoria i una pràctica. Li proporciona un mètode de treball on concepció i realització van intensament relacionades, sobreposades. Si a la primera època practicà un treball de cabussament retroactiu en el temps, estudiant l'art de teixir en les civilitzacions primitives, en els pobles nòmades d'Àfrica, en els induments de l'Edat Mitjana, en el vestit estructurat espanyol del segle XVII, les mànigues processionals o draps vells de Guadalupe, avui, de cara al futur, aplica aquell rerafons tan ric de coneixements passats a la creació d'un ens tèxtil que pot ésser denominat tapís, en el qual la dimensió espacial, l'opció participativa i la capacitat lúdica de creador i espectador es confonen. Durant un temps determinat, Aurèlia, com a autèntica experta i rigorosa professional, treballà al nuament a fons, especialment bassant-se en els antics

Indumentària Medieval alçària 1,30 m, base 1,60 m.

brodats i el macramé. La noció tridimensional que aquestes tècniques tèxtils comporten, dutes a escales monumentals, li permeté d'aconseguir un apís de grans volums on l'estendard, la indumentària, els grans cilindres i els espais closos determinaven un entornament.

Aurèlia Muñoz s'ha alliberat, i aquesta exposició així ho demostra, del pes enorme però útil que la tradició tapissera li imposava. El tapís, com a ens tèxtil, resta relativitzat. Minimitza qualsevol fidelitat excessiva per maximalitzar la noció de volum, espai i participació. Entra de ple en aquesta praxis professional en la qual treballen escultors, arquitectes i urbanistes.

Fóra absurd de negar a aquestes peces extraordinàries de cordes de sisal, de jute, de lli, de llana... o qualsevol altre material, el valor tapisser, clar i positiu, però és evident que Aurèlia l'ultrapassa per apuntar a una tercera i —per què no?— a una quarta dimensió que escapa del tot a les ortodòxies imposades pels darrers segles de tradició tapissera.

A uns quants anys llum del cartonisme i de la pràctica llicera, Aurèlia Muñoz no troba solament un llenguatge nou per a les tècniques tèxtils, sinó que mira de descórrer el vel obscur i sempre perillós que anuncia el camí a seguir els anys a venir, la qual cosa certifica la seva capacitat permanent de prospecció tapissera.

Daniel GIRALT-MIRACLE

Capa Pluvial alcària 1,50 m, base 1,30 m.